

dervisning. Det er en Undervisning, der i høj Grad udbreder Kundskaber, og det er en Undervisning, der giver Stødet til selvstændigt Arbejde bagefter. Jeg nærer ingen Tvivl om, at overmaade mange Mennesker gennem denne Undervisning have faaet deres Synspunkter berigede og faaet Forudsætninger for at kunne arbejde videre paa en saadan Maade, at det har faaet varig Betydning for deres senere Udvikling. Jeg vilde meget beklage, om man fra dette Tings Side skulde stille sig saaledes, at denne Virksomhed skulde standses, og jeg har ogsaa det Haab, at dette skal kunne undgaas. Under Forhandlingerne i Fjor hævdede den højtærede Kultusminister den Opfattelse, at det var rigtigt at give disse Penge, og adskillige Medlemmer, som tilhøre samme Parti som den højtærede Minister, hævdede den samme Opfattelse og sagde, at vi skulde blot udsætte Sagen til næste Aar; vi maatte af Hensyn til Sammenhængen med de øvrige Foredrag vente det ene Aar; vi skulde se, om Bevægelsen kunde holdes i Gang paa anden Vis i Mellemtiden, saa skulde Sagen nok blive løst til næste Aar paa en gunstig Maade, i alt Fald haabede og ventede man dette. Nu er denne Undervisning bleven holdt i Gang, og vi staa nu saaledes, at de Forhaabninger, man vakte i Fjor, burde opfyldes. Jeg maa tilstaa, at jeg havde ventet, at den højtærede Kultusminister efter den Maade, hvorpaa han stillede sig i Fjor, i Aar selv havde stillet Forslag om denne Bevillings Genoptagelse. Det har han altsaa ikke ment det rigtigt at gøre, og det kan jo være, at der har været Grunde derfor, som maaske kunne have deres Betydning. Men i alt Fald haaber jeg, at den højtærede Minister i Aar vil stille sig lige saa velvilligt til Sagen, som han gjorde i Fjor, at han vil lægge sit Ord i Vægtskaalen til Fordel for denne Bevilling og anbefale sine Meningsfæller her i dette Ting at stemme for den. Det er beklageligt, at et Flertal i Udvalget ikke er gaaet med dertil, men hvis den højtærede Kultusminister stiller sig paa den Maade og andre, der ere enige med ham indenfor hans Parti, handler i Overensstemmelse dermed, er der, som Sagen foreligger i dette Øjeblik, nogen Mulighed for, at denne Bevilling kan gennemføres, og det haaber jeg vil blive Tilfældet.

Wulff: Jeg har kun nogle ganske faa Bemærkninger at gøre, og de angaa det samme Ændringsforslag, som det ærede Medlem, der nu satte sig (P. Munch), lige

omtalte, nemlig Nr. 216 om 8,000 Kr. til Folkeuniversitetet. Jeg er Medforslagsstiller til dette Ændringsforslag og vil anbefale det til det høje Tings Velvillie af de Grunde, som nys ere nævnte, og som jeg ikke behøver at gentage. Jeg vil blot særlig understrege, at her er Tale om en Organisation, som man ellers slaar i Stykker; den har vidst at holde sig i Live i det Aar, Bevillingen har været nægtet, men den vil ikke ved privat Hjælp alene kunne holdes i Live i Længden. Jeg tror, at denne Organisations Virksomhed gør stor Nytte. Undertiden hører man Udtalelser om, at den Undervisning, der gives af den, har en vis politisk, radikal Farve. Jeg vil derfor sige, at efter Oplysninger, der foreligge for mig fra en Retning, der er den radikale saa modsat som muligt, er den Kritik ikke berettiget. Det er en Undervisning, som har oplysende Betydning, og som ikke kan beskyldes for at prædike særlige Teorier med politisk Tendens. Jeg anbefaler derfor varmt det høje Tings Medlemmer at slutte sig til denne Bevilling, for at det Folkeoplysningsværk, som her er sat i Gang, kan oprettholdes.

Jeg vil gøre nogle ganske faa Bemærkninger om et Par andre Ting. Den ene tager jeg Anledning til af en Bemærkning af den ærede Ordfører (Laursen), som i sin Omtale af Bevillingen til den geologiske Undersøgelse fremhævede, at det vilde være ønskeligt, at denne Undersøgelse befattede sig saa vidt muligt med praktiske Ting foruden med rent videnskabelige. Jeg ønsker ikke at svække noget af, hvad den ærede Ordfører har sagt, og Strid om Bevillingen er der jo ikke, men det kan maaske have Betydning for mange ærede Medlemmer af Tinget, at det understreges her, at saadanne praktiske Ting befatter denne Undersøgelse sig allerede nu i høj Grad med. Jeg skal nævne nogle ganske faa, idet jeg benytter den Beretning, som er indgivet til Finanslovkommissionen. For det første har den geologiske Undersøgelse befattet sig ikke saa lidt med Undersøgelser af vandførende Lag til Bedste for praktiske Krav fra Befolkningens Side, den har givet mange Anvisninger til Vejledning ved Søgning efter Vand, ved Brøndgravninger, artesiske Boringer o. l., hvorved mislykkede Forsøg ere blevne sparede. Allerede derved har den sikkert gjort betydelig Gavn. Fremdeles befatter den sig netop med noget af det, som den ærede Ordfører anbefalede, idet den i stort Omfang har be-